

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoCsp/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318206840
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2318206840.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Lucia Mizerová a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a Mgr. Renáta Gavalcová, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava- mestská časť Staré Mesto, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného advokátom: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, P. O. BOX 205, proti žalovanej: Y. Y., nar. X.X.XXXX, adresa T. A. Q. XX, zastúpenej splnomocnencom: Pomoc a Ochrana Ľuďom, so sídlom Trakovice 158, IČO: 51 563 193, o zaplatenie 655,12 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 17Csp/179/2018-121 zo dňa 21.1.2020 - voči vyhovujúcemu výroku II., t a k t o

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku II. ako aj v závislom výroku III. o trovách konania z r u š u j e a vec mu v zrušenom rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. konanie v časti sumy 404,72 Eur a v časti úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 204,72 Eur od 5.12.2015 do zaplatenia zastavil. Výrokom II. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 250,40 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo súm: 450,40 Eur od 5.12.2015 do 27.8.2018; sumy 370,40 Eur od 28.8.2018 do 24.9.2018; sumy 250,40 Eur od 25.9.2018 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom III. žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Výrokom IV. rozhodol, že po právoplatnosti tohto rozsudku vracia žalobcovi prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s. súdny poplatok vo výške 15,80 Eur.

2. Rozhodnutie vo veci samej súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 39a, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 9, § 517 ods. 1, 2, § 565 zák. č. 40/1964 Z. z. Občianskeho zákonníka (ďalej tiež „OZ“), ust. § 1 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej tiež „ZoSÚ“) a ust. § 15 ods. 1, 2, § 16 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka.

3. Vecne súd prvej inštancie dôvodil tým, že nakoľko k čiastočnému späťvzatiu žaloby žalobcom došlo pred začatím pojednávania, súd v súlade s ust. § 145 ods. 2 CSP konanie v časti o zaplatenie sumy 404,72 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 204,72 Eur od 5.12.2015 do zaplatenia zastavil. Predmetom sporu tak zostalo zaplatenie sumy 250,40 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo súm 450,40 Eur od 5.12.2015 do 27.8.2018; sumy 270,40 Eur od 28.8.2018 do 24.9.2018 a sumy 250,40 Eur od 25.9.2018 do zaplatenia. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že právny predchodca žalobcu (spoločnosť Consumer Finance Holdig, a.s.) a žalovaná uzatvorili dňa 15.5.2015 zmluvu o pôžičke evid. č. 7151837, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej pôžičku vo výške 2.000,- Eur, ktorú mala žalovaná splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 58,54 Eur, a to až do celkovej sumy vo výške 3.512,40 Eur, pričom splátky boli splatné vždy k 20. dňu v mesiaci, počnúc od 20.6.2015 až do 20.5.2020, ročná úroková sadzba 27,90%, RPMN 27,90%, priemerná RPMN

18,34%. Podľa prehľadu splátok žalovaná splatila na pôžičku 1.800,- Eur + 200,- Eur, t. j. spolu 2.000,- Eur. Predmetnú zmluvu súd posúdil ako spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. OZ a zároveň ako spotrebiteľský úver podľa zák. č. 129/2010 Z. z.

4. Súd dospel k záveru, že žaloba v časti, ktorá zostala predmetom konania, bola dôvodná. Keďže žalovaná úver nesplácala riadne a včas, právny predchodca žalobcu jej zaslal upomienku zo dňa 28.9.2015 podľa § 53 ods. 9 OZ, v ktorej ju upozornil na neuhradené splátky spolu s uvedením postupu podľa § 565 OZ. Na túto upomienku žalovaná nereagovala ani čiastočnou úhradou, preto právny predchodca žalobcu listom z 29.11.2015 oznámil žalovanej, že úver sa stal splatným naraz dňom 19.11.2015 a vyzval ho na jeho úhradu ihneď po doručení výzvy. Tento list považuje žalobca za doručený dňom 3.12.2015, čo žalovaná nerozporovala. Potom dňa 4.12.2015 mala žalovaná plniť a keďže neplnila, dňom 5.12.2015 sa dostala do omeškania. Pretože žalovaná tento postup nerozporovala, súd ho mal za preukázaný. Preto súd žalobcovi priznal právo na zaplatenie zvyšku požadovanej sumy 250,40 Eur. Súd mal za to, že zmluva o pôžičke obsahuje všetky zákonné náležitosti podľa ZoSÚ. K námietkam žalovanej súd uviedol, že pokiaľ ide o namietaný nesprávne uvedený rok podpisu zmluvy pri podpise žalovanej, tak zmluva ako dvojstranný právny úkon je uzatvorená vo chvíli, keď ju podpíše druhá zmluvná strana, v tomto prípade sa jedná o právneho predchodcu žalobcu, pri ktorom je správne uvedený dátum uzatvorenia zmluvy. Pokiaľ ide o namietanú absenciu splnomocnenia pre p. P., ktorá uzatvárala zmluvu za žalobcu, tak podľa § 15 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka platí, že kto bol pri prevádzkovaní podniku poverený určitou činnosťou, je splnomocnený na všetky úkony, ku ktorým pri tejto činnosti obvykle dochádza. Ak osoba svojím konaním prekročí rozsah poverenia podľa odseku 1, toto konanie podnikateľa zaväzuje len vtedy, ak tretia osoba o prekročení rozsahu poverenia nevedela a s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu ani nemohla vedieť. Podľa § 16 Obchodného zákonníka, podnikateľa zaväzuje aj konanie inej osoby v jeho prevádzkarni, ak nemohla tretia osoba vedieť, že konajúca osoba na to nie je oprávnená. Pri prekročení rozsahu poverenia spojeného s určitou činnosťou zákon ustanovuje, že taký úkon podnikateľa zaväzuje len v prípade, ak tretia osoba o prekročení poverenia nevedela a ani nemohla vedieť, berúc do úvahy všetky okolnosti daného prípadu. Podnikateľa zaväzuje aj konanie ďalších osôb za predpokladu, že a) k takému konaniu došlo v prevádzkarni podnikateľa, b) tretia osoba (teda ten, s ktorým sa rokovalo), nemohol vedieť, že konajúca osoba nie je oprávnená na takéto konanie. Toto ustanovenie chráni dobromyseľnosť tretích osôb. Zákon vychádza z predpokladu, že podnikateľ musí mať kontrolu nad tým, čo sa robí v jeho prevádzkarni. Z uvedeného teda vyplýva, že právny predchodca žalobcu je konaním p. P. viazaný a iba on môže vyvodiť dôsledky z prípadného prekročenia rozsahu jej poverenia konať v jeho mene. Ďalej, pokiaľ ide o čiarový kód nalepený v záhlaví zmluvy, tak ten slúži pre žalobcu len na rýchlejšiu identifikáciu zmluvy. Žalovaná nepreukázala, že by tento bol nalepený už v čase podpisu zmluvy a že je nalepený aj na jej zmluve a z tohto dôvodu nemôže prečítať údaje o osobe veriteľa. K tvrdenej absencii adresy dodávateľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť súd uviedol, že tento údaj je uvedený v bode 15.7 zmluvy. K námietke žalovanej ohľadom výpočtu RPMN, súd uviedol, že mu nie je známe, akou kalkulačkou na akej stránke žalovaná počítala RPMN, ktorá sa počíta podľa presného vzorca uvedeného v prílohe k zákonu č. 129/2010 Z. z., preto tieto jej tvrdenia súd považoval za účelové s tým, že zmluva podlieha dozoru NBS (bod 15.1 zmluvy). K námietke o neprimerane vysokej úrokovej sadzbe, keď v čase uzatvorenia zmluvy /r. 2015/ bola priemerná ročná úroková sadba podľa NBS 9,93%, preto dohodnutý úrok viac ako dvojnásobne prekračuje túto úrokovú sadzbu, čo možno považovať za úžeru, súd uviedol, že podľa § 39a OZ platí, že neplatný je právny úkon urobený fyzickou osobou nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyseľnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany a dá sebe alebo inému sľúbiť alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere. Jedná sa o novelu Občianskeho zákonníka vykonanú zákonom č. 106/2014 Z. z., účinným od 1. júna 2014, ktorý zaviedol v § 39a ďalší prípad absolútnej neplatnosti právnych úkonov. Ide o neplatnosť právnych úkonov, ktoré urobí fyzická osoba ako nepodnikateľ. Presnejšie by to bolo vyjadrené, ak by sa uviedlo, že ide o fyzickú osobu, ktorá právny úkon nerobí v rámci svojej podnikateľskej činnosti, keďže aj podnikateľ môže robiť také právne úkony, ktoré sa netýkajú jeho podnikateľskej činnosti. Vzhľadom na skutočnosť, že zákon nevymedzuje subjekty, ktoré môžu byť účastníkmi zmluvy na strane druhej, a ďalej vzhľadom na skutočnosť, že ide o úpravu v § 39a, ktorý nie je zaradený v rámci spotrebiteľských zmlúv, možno uzavrieť, že druhou zmluvnou stranou môže byť akýkoľvek subjekt občianskeho (súkromného) práva. To znamená, že neplatnosť právnych úkonov, upravená v § 39a, sa bude vzťahovať na akékoľvek zmluvy, a nie iba na spotrebiteľské. K námietke, že dodávateľ pri uzatvorení zmluvy nepostupoval s odbornou starostlivosťou, nakoľko žalovaná nemá vedomosť o uzatvorení tejto zmluvy, pretože v

tom čase žila s priateľom, ktorý si na jej meno uzatvoril 3 takéto zmluvy, žalovaná to však nechcela riešiť v trestnoprávnej rovine a ani nenamietala neplatnosť zmluvy, nakoľko by to viedlo k ďalšiemu nehospodárnemu dokazovaniu, rozhodla sa úvery splatiť, avšak len do výšky istiny s poukazom na ich bezúročnosť a bezpoplatkovosť. V súčasnosti má žalovaná už splatenú žalovanú istinu, preto navrhla žalobu zamietnuť; tak tieto tvrdenia považoval súd za účelové, ničím nepodložené, navyše žalovanej boli doručované výzvy pred podaním žaloby, takže o existencii zmluvy musela vedieť. Tieto tvrdenia však žalovaná nijako nepreukázala, čím neuniesla dôkazné bremeno. K námietke žalovanej, že dodávateľ nepostupoval s odbornou starostlivosťou, nemohol tak zosplatiť úver, a teda ani postúpiť pohľadávku na vymáhačskú spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. súd uviedol, že mu nie je zrejmé, v čom právny predchodca žalobcu nepostupoval s odbornou starostlivosťou, podľa súdu sa teda opäť jedná o účelové ničím nepodložené tvrdenie žalovanej. K obrane, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 zák. č. 129/2009 Z.z., jednak ako je uvedené vyššie, ďalej úroková sadzba, výška mesačnej splátky, celková suma, ktorú spotrebiteľ musí zaplatiť, pretože tieto údaje sú uvedené nesprávne, súd uviedol, že zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti podľa § 9 ods. 1 a 2 písm. a) až l), s), z) a aa) zák. č. 129/2010 Z.z., a preto ju nie je možné vyhodnotiť ako bezúročnú a bezpoplatkovú.

5. Napokon súd prvej inštancie uviedol, že vzhľadom na to, že sa žalovaná s plnením dostala do omeškania, priznal žalobcovi aj úroky z omeškania, a to v uplatnenej výške 5,05% ročne od 5.12.2015, a to až do zaplatenia dlžnej sumy, keď základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky bola stanovená ku dňu omeškania, t. j. k 5.12.2015, vo výške 0,05% p.a., potom úrok z omeškania je 5,05% p.a. Výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (§ 3 nar. vlády č. 87/1995 Z.z.).

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), pričom vyhodnotil, že žalovaná bola v spore úspešnejšia ako žalobca, preto by mala nárok na náhradu trov konania, ale keďže jej žiadne trovy nevznikli, súd jej ich náhradu nepriznal, pričom žalovaná si náhradu ani neuplatnila.

7. O vrátení súdneho poplatku v súvislosti s čiastočným späťvzatím žaloby, rozhodol súd podľa § 11 ods. 3, 4 a 6 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

8. Proti tomuto rozsudku, vychádzajúc z obsahu podaného odvolania (§ 124 ods. 1 CSP) iba v rozsahu jeho vyhovujúceho výroku II., podala žalovaná prostredníctvom svojho splnomocnenca odvolanie, ktorým sa domáhala, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že žalobu zamietne v celom rozsahu ako nedôvodnú, prípadne aby rozhodnutie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Ako odvolacie dôvody uviedla tie, ktoré vyplývajú z ust. § 365 ods. 1 písm. b), e), f), g) a h) CSP. Žalovaná uviedla, že je presvedčená, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd neskúmal aktívnu vecnú legitimitáciu právneho nástupcu VÚB Banky. Poukázala na ust. § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. platného v čase uzatvorenia zmluvy, podľa ktorého ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bezpoplatkový. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Počas konania bolo poukazované na to, že pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovanou 3 takmer identické úverové zmluvy v intervale 6 mesiacov. Jedna zmluva bola uzatvorená 15.10.2015 č. 0007143385 sp. zn. 10Csp/156/2018 vedená Okresným súdom Galanta. Druhá 21.4.2015 č. 0049006569 sp. zn. 25Csp/51/2018 vedená Okresným súdom Galanta a tretia 14.5.2015 č. 7151837, ktorá je predmetom tohto konania. Konanie sp. zn. 25Csp/51/2018 bolo ukončené späťvzatím žaloby v celom rozsahu. Konanie sp. zn. 10Csp/156/2018 bolo ukončené rozsudkom o zamietnutí žaloby. Žalovaná rovnako upozornila súd, že bývalý priateľ žalovanej v rovnakom časovom rozhraní uzatvoril na meno žalovanej ďalšie tri zmluvy, a to 2x Profi Credit, F. W., žalovaná sama mala úver v E. W., kde sa jednalo o celkový dlh viac ako 20.000,- Eur. Žalovaná nevedela, akým spôsobom preukázať zneužitie jej údajov bývalým priateľom, z toho dôvodu sa rozhodla uhradiť dlžné čiastky aj s ohľadom na skutočnosť, že bývalý priateľ prišiel o všetok svoj majetok a je voči nemu vedené množstvo exekúcií a nemohla očakávať jeho podieľanie sa na splatení

dlhov. Podľa žalovanej je zjavné, že dodávateľ nepostupoval s odbornou starostlivosťou a hrubo porušil povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ a neposudzoval schopnosť splácať úver bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave, bez prihladenia na údaje príslušnej databázy alebo registra pre účely posudzovania schopnosti splácať úver. Žalobca nepreložil dôkaz, že by pristúpil k takémuto skúmaniu pri podpisovaní zmlúv. Preto podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ dodávateľ nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie úveru a úver je považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Navyše žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o zosplatnení úveru, nie je možné použiť fikciu doručenia. Nedoručením oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, nenastali účinky odstúpenia od zmluvy zo strany žalobcu, a teda neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, podľa ktorého môže byť spôsobilým predmetom postúpenia len splatná pohľadávka alebo jej časť za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Ide o zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Vzhľadom na to, že žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky banky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, a to riadne doručenie oznámenia o okamžitej splatnosti, považuje žalovaná postúpenie pohľadávky uplatnenej žalobcom za neplatné v zmysle § 39 OZ a teda za preukázané, že žalobca nie je v spore aktívne legitimovaný. Sám žalobca priznal, že oznámenie bolo posielané obyčajnou poštou, a teda nevie preukázať riadne doručenie. Pokiaľ ide o náležitosti zmluvy, v tejto je uvedené: výška úveru 2.000,- Eur, výška splátky 58,54 Eur, počet splátok 60, úrok 27,90%, RPMN 27,90%, celková cena, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť: 3.512,40 Eur. Podľa žalovanej v skutočnosti: výška úveru 2.000,- Eur, výška splátky 62,15 Eur, počet splátok 60, úrok 27,90%, RPMN 31,76% a celková cena, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť 3.729,- Eur. Nakoľko žalovaná nie je ekonomicky ani matematicky vzdelaná a nie je bankový profesionál, použila kalkulačku dostupnú na internete. Rovnaké kalkulačky používajú banky. Podľa výpočtu kalkulačky, pri výške úveru 2.000,- Eur, úrokovej sadzbe 27,90% a počte splátok 60, by bola výška splátky 62,15 Eur a nie 58,54 Eur. Výškou splátky sa mení aj výška celkovej ceny, ktorú musí spotrebiteľ za úver zaplatiť a tiež RPMN. Čo znamená, že povinné náležitosti zmluvy - výška splátky, odplata a RPMN sú v zmluve uvedené nesprávne v neprospech spotrebiteľa a teda zmluva nespĺňa povinnosť byť vyhotovená písomnej forme v správnom znení. Tieto vady zmluvy spôsobujú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. a), b) a d) zák. č. 129/2010 Z. z. Na tomto mieste žalovaná poukázala na nálež ÚS SR sp. zn. III. ÚS 107/07 k princípu právnej istoty a teda, že obdobný prípad by sa mal riešiť rovnakým spôsobom. Napokon uviedla, že na základe uvedených skutočností má za to, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nevykonala navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného úroku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Preto navrhovala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol v celom rozsahu ako nedôvodnú, prípadne zrušil rozhodnutie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

9. K podanému odvolaniu žalovaná pripojila rozhodnutie Okresného súdu Galanta č. k. 10Csp/156/2018 z 6.6.2019; uznesenie Okresného súdu Galanta č. k. 25Csp/51/2018-125, uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/254/2016 z 10.10.2017 a odkaz na úverovú kalkulačku a kalkulačku na výpočet RPMN pre spotrebiteľský úver.

10. Žalobca odvolací návrh nepodal, k doručenému odvolaniu žalovanej sa písomne vyjadril, pričom uviedol, že jej odvolanie považuje v celom rozsahu za nedôvodné. S napadnutým rozsudkom sa stotožňuje v plnom rozsahu. Predložená úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Právny predchodca žalobcu spĺňal bonitu žalovanej, pričom na podklade ňou predložených údajov sa rozhodol vyhovieť žiadosti žalovanej a pôžičku poskytnúť. Žalovaná vo svojom odvolaní neuvádza žiaden relevantný dôvod, pre ktorý by žalobcovi nemal byť priznaný nárok na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom a trovami konania. Preto žalobca navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu ako vecne správny v napadnutých výrokoch potvrdil a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania, ktorých výšku si žalobca aj vyčíslil.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie v napadnutej časti vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§

355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/, g/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom vyhovujúcim výroku II. je nevyhnutné zrušiť a vec v tejto časti vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 391 ods. 1 CSP).

12. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalovanej a odôvodnenie napadnutého rozhodnutia bolo posúdiť, či súd prvej inštancie dospel k správne skutkovému a právne záveru, že nárok žalobcu v časti, ktorá zostala predmetom konania je celkom dôvodný, nakoľko dodávateľ pri uzatvorení danej spotrebiteľskej zmluvy postupoval s odbornou starostlivosťou; je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu; v zmluve je správne uvedená výška mesačnej splátky, celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom, ako aj RPMN, vzhľadom na čo, ich nedostatok nespôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť daného úveru v zmysle § 11 ods. 1 ZoSÚ.

13. Výrok I. rozsudku, ktorým bolo konanie v časti o zaplatenie sumy 404,72 Eur s príslušenstvom zastavené, nebol napadnutý odvolaním, nadobudol teda právoplatnosť a nestal sa predmetom odvolacieho prieskumu. Nebolo pritom sporným, že predmetný záväzkový vzťah medzi stranami bol založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a preto sa spravuje príslušnými normami na ochranu spotrebiteľa.

14. Právne posudzovanie veci je činnosť súdu, pri ktorej zistený skutkový stav podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či právo prizná alebo neprizná. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak sa súd pri tejto činnosti dopustil omylu (buď v tom, že na správne zistený skutkový stav aplikoval iný právny predpis než mal, alebo ak správne aplikovaný právny predpis nesprávne interpretoval).

15. Podľa § 7 ods. 1 a 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy dňa 15.5.2015, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru (ods. 1). Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom (ods. 2).

16. Podľa § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy dňa 15.5.2015, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

17. Ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy teda ukladá veriteľovi povinnosť pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere, posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom má brať do úvahy najmä (ale nielen) dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Ak veriteľ túto svoju povinnosť poruší, podľa § 11 ods. 2 veta prvá ZoSÚ, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, avšak ak by išlo o hrubé porušenie povinnosti veriteľa postupovať s odbornou starostlivosťou, cit. ust. vo vete druhej

stanovuje za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy (rovnako ako v prípade, že zmluva nemá písomnú formu alebo náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až l/, s/, z/ a aa/ ZoSÚ).

18. V danom prípade obrana žalovanej ako spotrebiteľky v spore spočívala tiež v tom, že dodávateľ v jej prípade nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Súd prvej inštancie túto jej obranu vyhodnotil ako účelovú, pričom uviedol, že mu nie je zrejmé, v čom právny predchodca žalobcu nepostupoval s odbornou starostlivosťou (ods. 18 bod 7 a 8 odôvodnenia). Z toho je zrejmé, že súd prvej inštancie na daný prípad opomenul aplikovať ust. § 7 ods. 1 a § 11 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Podľa ust. § 295 CSP, pritom v spotrebiteľských sporoch môže súd vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci a bez návrhu obstará alebo zabezpečí takýto dôkaz. Bolo teda povinnosťou súdu prvej inštancie, aby nielen že na základe námietky žalovanej, ale aj ex offo, aplikoval na daný prípad cit. ust. § 7 ods. 1 a § 11 ods. 2 ZoSÚ v príslušnom znení a za tým účelom vykonal potrebné dokazovanie, či teda právny predchodca žalobcu, s ktorým spotrebiteľka uzavrela daný spotrebiteľský úver, posudzoval v tomto individuálnom prípade schopnosť žalovanej splácať daný spotrebiteľský úver, a to so zreteľom na kritériá uvedené v § 7 ods. 1, preskúmaním skutočností uvedených v § 11 ods. 2 veta druhá ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Až po náležitom vyhodnotení týchto relevantných skutočností mohol súd prvej inštancie urobiť záver o tom, či je/nie je daný spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov, prípadne či právny predchodca žalobcu bol oprávnený predmetný spotrebiteľský úver zosplatiť, alebo splatnosť úveru nastala tak, ako bolo dohodnuté v zmluve.

19. Tento záver ohľadom postupu právneho predchodcu žalobcu s odbornou starostlivosťou, má potom význam aj pre zodpovedanie otázky, či a v akom rozsahu došlo v danom prípade k platnému postúpeniu pohľadávky. Ako pritom správne namietala žalovaná v podanom odvolaní, z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, že by sa súd prvej inštancie otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu podrobnejšie zaoberal, keď len skonštatoval, že po začatí sporu došlo k postúpeniu pohľadávky. Nezaoberala sa však postupnosťou prechodu, resp. prevodu pohľadávky z pôvodného veriteľa Consumer Finance Holding, a. s. na pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. a následne platnosťou postúpenia pohľadávky na aktuálneho žalobcu Intrum Slovakia, a.s. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je pritom imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy žalobca ako strana sporu civilného súdneho konania je subjektom hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, ktorý je aktívne vecne legitimovaný a na druhej strane je žalovaný, ktorý je subjektom hmotno-právnej povinnosti, ktorý je pasívne vecne legitimovaný. Súd prvej inštancie bol preto povinný sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia s otázkou existencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore náležite vysporiadať.

20. Ďalšia námietka žalovanej spočívala v tom, že má za to, že v zmluve bola nesprávne uvedená RPMN, výška splátky a celkovej ceny, ktorú musí spotrebiteľ za úver zaplatiť, keď namietla najmä výpočet RPMN podľa údajov uvedených v zmluve. Súd prvej inštancie na tento jej argument uviedol, že mu nie je zrejmé, podľa akej kalkulačky žalovaná počítala RPMN, odkázal iba, že RPMN sa počíta podľa presného vzorca uvedeného v prílohe k zák. č. 129/2010 Z. z. Súd prvej inštancie však v zmysle ust. § 295 CSP ohľadom týchto námietok žalovanej žiadne ďalšie dokazovanie nevykonala a nevyhodnotila, či údaj o RPMN je alebo nie je v zmluve uvedený správne, čo má podstatný vplyv na posúdenie úveru za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Tiež ohľadom námietky žalovanej k výške dohodnutej úrokovej sadzby 27,9% ročne, uviedol, že táto nepredstavuje úzeru podľa § 39a OZ, avšak nezaoberala sa výškou tohto úroku z hľadiska lex specialis aplikovateľného na danú vec, a to ust. § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia danej spotrebiteľskej zmluvy, v spojení s § 1a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

21. S poukazom na vyššie uvedené východiská je zrejmé, že súd prvej inštancie danú vec nesprávne právne posúdil, keď napriek vznesenej obrane žalovanej, vec neposúdil podľa príslušných zákonných ustanovení, ktoré sa žiadali na danú vec aplikovať, a to ust. § 7 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ust. § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy ohľadom správnosti údajov o RPMN v danej spotrebiteľskej zmluve a napokon ust. § 53 ods. 6 OZ

v spojení s § 1a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ohľadom výšky úrokovej sadzby a v neposlednom rade sa náležite nevysporiadal ani s otázkou danosti aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore.

22. S poukazom na vyššie uvedené bolo potom nevyhnutným, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t. j. vo vyhovujúcom výroku II., ako i v závislom výroku III. o trovách konania, s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil, keďže súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované (v danom prípade nevyhnutné) dôkazy, pričom vzhľadom na rozsah potrebného dokazovania nie je účelné doplniť dokazovanie pred odvolacím súdom, a podľa § 391 ods. 1 CSP v zrušenom rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

23. Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní v právoplatne neskončenej vrátenej časti bude opätovne vec preskúmať, zaoberať sa pritom vecnou aj právnou správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatneného nároku, pričom by bolo vhodné, pokiaľ by si súd prvej inštancie v prvom rade od žalobcu vyžiadal špecifikáciu zostatku uplatnenej pohľadávky, aby súd vedel, z akých konkrétnych položiek nárok žalobcu pozostáva, ďalej posúdil jednak otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a následne primeranosť výšky uplatneného úroku, správnosť výpočtu RPMN v zmluve, dodržanie postupu s odbornou starostlivosťou právneho predchodcu žalobcu, za tým účelom v súlade s ust. § 295 CSP doplnil v potrebnom rozsahu dokazovanie, jeho výsledky nadväzne opätovne komplexne vyhodnotil, posúdil podľa príslušných hmotnoprávných ustanovení a následne v právoplatne neskončenej časti znova vo veci rozhodol, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP odôvodniť.

24. V novom rozhodnutí prvoinštančný súd rozhodne zároveň aj o náhrade trov konania včítane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

25. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).